

Sygnatura akt IV Ka 638/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 14 października 2014 roku

sprawy **T. S.**

syna B. i D. z domu B. urodzonego (...)

w W.

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 19 maja 2014 roku, sygnatura akt III K 44/14

I. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie III jego dyspozycji, to jest w zakresie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 638/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko T. S. oskarżając go o to, że:

w dniu 2 stycznia 2014 roku w G. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze stacji paliw B. 112,370 litrów oleju napędowego wartości 598,93 złotych, czym działał na szkodę (...) z/s w P.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk.

Wyrokiem z dnia 19 maja 2014 roku (sygnatura akt III K 44/14) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. oskarżonego T. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 278§1 kk i za czyn ten na podstawie art.278§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch),

III. na podstawie art. 72§2 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 598,93 zł na rzecz (...) z/ s w P. w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,

IV. na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do podjęcia pracy zarobkowej,

V. zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego T. S., zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że czyn popełniony przez oskarżonego cechuje większy niż nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynu,

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu, że stopień zawinienia oskarżonego jest większy niż nieznaczny,

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego względem oskarżonego przy przyjęciu, że jego czyn stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 278§3 kk.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna w zakresie podstawowych zarzutów, a odniosła ten skutek, iż konieczna stała się zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody.

Odnosząc się do podniesionych w apelacji przez skarżącego zarzutów stwierdzić należy, iż nie można uznać ich za zasadne. Przeprowadzona kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku wykazała, iż sąd I instancji nie popełnił wskazywanych w apelacji błędów.

Wyrokując w sprawie i orzekając o karze wymierzonej oskarżonemu, sąd rejonowy uwzględnił okoliczności istotne dla wymiaru kary, które zostały prawidłowo ocenione - w tym również te akcentowane przez autora apelacji jak wyrażenie przez oskarżonego żalu i skruchy oraz wartość wyrządzonej szkody, a czego zdaje się nie dostrzegać skarżący. W sprawie niniejszej nie można jednakże pomijać, jak zdaje się czynić to autor apelacji, iż fakt popełnienia przez oskarżonego przestępstwa przeciwko mieniu nie był zjawiskiem jednostkowym. Oskarżony był już bowiem karany sędownie za czyn z art.282 kk, a czynu przypisanego dopuścił się w okresie próby orzeczonej za uprzednio popełnione przestępstwo. Wskazać ponadto należy na zaplanowane i przemyślane działanie podjęte przez oskarżonego, który w celu dokonania kradzieży paliwa zdjął z pojazdu, którym się poruszał swoje tablice rejestracyjne i założył w tym pojeździe inne tablice rejestracyjne a następnie podjechał na stację paliw należącą do koncernu (...) gdzie doszło do kradzieży paliwa. W świetle powyższego sąd rejonowy trafnie ustalił, iż przypisany oskarżonemu czyn z art. 278 § 1 kk cechował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości i brak jest podstaw do kwestionowania tej oceny jak i oceny stopnia winy oskarżonego. Nie sposób również w tym kontekście rozważać przyjęcie wypadku mniejszej wagi jedynie ze względu na niską wartość zaboru, co stara się forsować skarżący, bowiem stopień społecznej szkodliwości czynu stoi temu na przeszkodzie.

Zarzucając sądowi rejonowemu dokonanie w rozpoznawanej sprawie błędnych ustaleń faktycznych tak co do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jak również stopnia winy oskarżonego, skarżący

nie przedstawił merytorycznych argumentów mogących podważyć dokonane w powyższym zakresie ustalenia. Niezasadne jest także przedstawione przez obrońcę oskarżonego w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego stanowisko jakoby orzeczona kara była niewspółmierna i to w stopniu rażącym.

W punkcie III dyspozycji zaskarżonego wyroku na podstawie art. 72 § 2 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 598,93 zł na rzecz (...) z/s w P. w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Obowiązek naprawienia szkody dotyczy szkody, która w dacie orzekania sądu nie została naprawiona. O ile szkoda nie została naprawiona na etapie orzekania przez sąd I instancji o tyle stan ten uległ zmianie, bowiem jak wynika z przedłożonych przez obrońcę oskarżonego dokumentów szkoda została naprawiona w całości. Z tych też względów uchylono zaskarżony wyrok w punkcie III jego dyspozycji, to jest w zakresie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody w pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów ze względu na obecną sytuację majątkową - zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.